

متن پرسش

با عرض سلام و ادب خدمت استاد گرامی بنده مدتی است که در خانواده و نحوه ی تعامل با اعضای خانواده دچار مشکل شده ام . خانواده ه ی ما متشکل از ده نفر است. همه تحصیل کرده ایم و دیگران خانواده ی ما رو فرهنگی و مذهبی تلقی می کنند. منتها حدود پنج سال است که خواهر بزرگم مبتلا به سرطان شدند البته به لطف خدا سلامتی شون رو باز یافتند. منتها از ان زمان به بعد روحیه ی یاس و ناامیدی و منفی نگری در خانواده در تمام اعضا به شیوه ی وحشتناکی دارد رشد می کند . چون ما سه خواهر هستیم که از سن بیست و هشت سالگی گذشته ایم و ازدواج نکرده ایم ، البته درس می خوانیم، به هر نحوی ما رو مسبب این شرایط به وجودآمده می کنند. فامیل و همسایه ها با نگاه ترحم امیزشان موجب ناراحتی بیش از پیش والدینم می شوند. خواهشا برای رفع این مشکل حقیر دعا بفرمایید. و این که بنده چه کار کنم که هم روحیه ی غضب الود ایشان از بین برودو هم لطافت روح خود را حفظ بنمایم.سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: یقیناً خداوند شما را فراموش نکرده و نمی‌خواهد رحمت خود را از شما دریغ کند. به لطف خدا اعتماد کنید و به آنچه برای شما تقدیر کرده راضی باشید که این برای شما بهتر از آن است که شما برای خود در نظر گرفته‌اید. موفق باشید